

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการที่ได้จัดส่งแบบสอบถามให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะเป็นจำนวน 382 คน (จากการคำนวณโดยใช้หลักเกณฑ์ของ Yamane) มีพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะให้ความร่วมมือตอบกลับมาเป็นจำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 77.49 ของกลุ่มตัวอย่าง จึงใช้ข้อมูลจำนวนนี้ในการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย และการได้รับอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

4.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยที่มีข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานที่แตกต่างกัน และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย และการได้รับอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน ผลวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการใน
โรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	114	38.51
หญิง	182	61.49
รวม	296	100
2. อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	28	9.46
20 -30 ปี	243	82.09
มากกว่า 30 ปี	25	8.45
รวม	296	100
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลายต้น	39	13.18
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	140	47.30
อนุปริญญา / ปวส.	91	30.74
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	26	8.78
รวม	296	100
4. อายุงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	59	19.93
1 – 3 ปี	139	46.96
มากกว่า 3 ปี	98	33.11
รวม	296	100
5. การอบรมเรื่องความปลอดภัย		
เคย	256	86.5
ไม่เคย	40	13.5
รวม	296	100
6. การได้รับอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน		
เคย	64	21.6
ไม่เคย	232	78.4
รวม	296	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่าของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะจำนวน 296 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 182 คน คิดเป็นร้อยละ 61.49 เพศชายจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 38.51

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 296 คน ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 82.09 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 28 คน คิด เป็นร้อยละ 9.46 และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 30 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 296 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 รองลงมามีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.74 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.18 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.78

อายุงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 296 คน ส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 1 – 3 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 46.96 รองลงมามีอายุงานมากกว่า 3 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 33.11 และมีอายุงานน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.93

การอบรมเรื่องความปลอดภัย เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ ป้องกันภัยส่วนบุคคล เช่น ปลั๊กอุดหู แวนตากันสารเคมี (โดยการสอน อธิบาย สาธิต หรืออื่นๆ) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 296 คน ส่วนใหญ่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 86.49 และไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51

การได้รับอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 296 คน ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 78.38 และจำนวนคนที่เคยได้รับอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ระบบความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำนวน 296 คน ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.2.1 การรับรู้ระบบความปลอดภัย

การรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยประกอบด้วยการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย สัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน กฎและนโยบายความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน ซึ่งผลการวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในแต่ละด้านแสดงดังตารางที่ 4.2 ถึงตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ควรตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง	4.324	0.787	ดีมาก	1
2. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลช่วยลดอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้	4.223	0.866	ดีมาก	5
3. แม้ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก็สามารถป้องกันอุบัติเหตุได้	2.588	1.363	ไม่ดี	8
4. ต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้กระชับพอดีกับร่างกาย	4.243	0.876	ดีมาก	4
5. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทำให้ปลอดภัยต่อชีวิตและสุขภาพมากขึ้น	4.260	0.877	ดีมาก	3
6. ควรทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก่อนใช้งานทุกครั้ง	4.199	0.915	ดี	6

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
7.เมื่อทำงานในที่เสียงดังต้องใช้ปลั๊กอุดหู หรือที่ครอบหู	4.270	0.961	ดีมาก	2
8.เมื่อทำงานในที่ฝุ่นมากให้ใช้ผ้าปิดจมูก	4.169	1.098	ดี	7
ค่าเฉลี่ยรวม	4.035	0.530	ดี	

จากตารางที่ 4.2 พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมของทุกข้อมีค่าเท่ากับ 4.035 และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.530 เมื่อพิจารณาการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในแต่ละข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 การตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก่อนปฏิบัติงานทุกครั้ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.324 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.787

ลำดับที่ 2 เมื่อทำงานในที่เสียงดังต้องใช้ปลั๊กอุดหูหรือที่ครอบหู โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.270 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมากโดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.961

ลำดับที่ 3 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทำให้ปลอดภัยต่อชีวิตและสุขภาพมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.260 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.877

ลำดับที่ 4 ต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้กระชับพอดีกับร่างกายโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.243 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.876

ลำดับที่ 5 อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลช่วยลดอันตรายที่จะเกิดขึ้นได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.233 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมากโดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ

0.866

ลำดับที่ 6 ควรทำความสะอาดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก่อนใช้งานทุกครั้ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.199 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.915

ลำดับที่ 7 เมื่อทำงานในที่ฝุ่นมากให้ใช้ผ้าปิดจมูกโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.169 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.098

ลำดับที่ 8 การที่ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลก็สามารถป้องกันอุบัติเหตุได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.588 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับไม่ดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.363

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย

ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การถอดเครื่องจักรออกเพื่อซ่อมแซมแล้วลืมใส่คืนทำให้เกิดอันตรายได้	4.500	0.785	ดีมาก	1
2. การใช้เครื่องมือไม่เหมาะสมกับงานเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ	4.459	0.780	ดีมาก	3
3. การใช้อะไหล่เครื่องจักรผิดขนาดแทนอะไหล่เดิมทำให้เกิดอันตรายได้	4.213	1.031	ดีมาก	8
4. เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานต้องมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ	4.368	0.853	ดีมาก	5
5. ไม่ควรวางสิ่งของที่เกี่ยวข้อยบนเครื่องจักร	4.331	0.874	ดีมาก	6
6. การเข้าไปทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นสิ่งไม่ควรทำ	4.203	1.104	ดีมาก	9
7. ก่อนเปิดสวิตช์เดินเครื่องจักรต้องมั่นใจว่าไม่มีสิ่งของกีดขวางการทำงานของระบบ	4.453	0.702	ดีมาก	4

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
8. ห้ามละทิ้งเครื่องจักรโดยไม่มีผู้ควบคุมขณะเดินเครื่องจักร	4.287	0.804	ดีมาก	7
9. ต้องตรวจสอบความพร้อมของเครื่องจักรก่อนใช้งานทุกครั้ง	4.466	0.814	ดีมาก	2
10. เครื่องมือที่ชำรุดเล็กน้อยให้ใช้ไปก่อนได้	3.307	1.379	ปานกลาง	10
ค่าเฉลี่ยรวม	4.259	0.574	ดีมาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยอยู่ในระดับดีมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมของทุกข้อมีค่าเท่ากับ 4.259 และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.574 เมื่อพิจารณาการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยในแต่ละข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 การถอดเครื่องจักรออกเพื่อซ่อมแซมแล้วลืมใส่คืนทำให้เกิดอันตรายได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.500 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.785

ลำดับที่ 2 การตรวจสอบความพร้อมของเครื่องจักรก่อนใช้งานทุกครั้ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.466 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.814

ลำดับที่ 3 การใช้เครื่องมือไม่เหมาะสมกับงานเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.459 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.780

ลำดับที่ 4 ก่อนเปิดสวิตช์เดินเครื่องจักรต้องมั่นใจว่าไม่มีสิ่งของกีดขวางการทำงานของระบบ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.453 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.702

ลำดับที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานต้องมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.368 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละ

คนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.853

ลำดับที่ 6 ไม่ควรวางสิ่งของที่ไม่เกี่ยวข้องบนเครื่องจักร โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.331 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.874

ลำดับที่ 7 ก่อนเปิดสวิตช์เดินเครื่องจักรต้องมั่นใจว่าไม่มีสิ่งของกีดขวางการทำงานของระบบ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.287 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.804

ลำดับที่ 8 การใช้อะไหล่เครื่องจักรผิดขนาดแทนอะไหล่เดิมทำให้เกิดอันตรายได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.213 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.031

ลำดับที่ 9 การเข้าไปทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นสิ่งไม่ควรทำ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.203 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.104

ลำดับที่ 10 เครื่องมือที่ชำรุดเล็กน้อยให้ใช้ไปก่อนได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.307 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับปานกลาง และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.379

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน

ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับ ภาวะฉุกเฉิน	N = 296		ระดับ การรับรู้	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ไม่ควรมีสิ่งของตลอดเส้นทางหนีไฟ	4.365	0.914	ดีมาก	3
2. ต้องรีบแจ้งต่อผู้รับผิดชอบทันทีเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นในบริเวณที่ท่านทำงานอยู่	4.446	0.838	ดีมาก	1
3. การซ่อมหนีไฟเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นทำให้เสียเวลา	3.321	1.453	ปานกลาง	9
4. การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพก่อให้เกิดเพลิงไหม้ได้	4.250	0.997	ดีมาก	5

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับ ภาวะฉุกเฉิน	N = 296		ระดับ การรับรู้	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
5. เมื่อมีเสียงหรือกลิ่นผิดปกติอาจหมายถึงสัญญาณเตือนอันตรายที่จะเกิดขึ้น	4.199	0.858	ดี	8
6. บริเวณรอบๆเครื่องดับเพลิงไม่ควรมีสิ่งของเกะกะ	4.236	1.024	ดีมาก	7
7. เครื่องหมายความปลอดภัยควรติดอยู่ในที่เห็นได้ชัดในระดับสายตา	4.416	0.772	ดีมาก	2
8. การสูบบุหรี่ในที่ทำงานเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ได้	4.243	0.972	ดีมาก	6
9. หน่วยพยาบาลเป็นสิ่งไม่จำเป็นเพราะไม่ค่อยได้ใช้บริการ	3.284	1.480	ปานกลาง	10
10. คำขวัญที่ว่า “ปลอดภัยไว้ก่อน” เตือนให้ท่านทำงานด้วยความระมัดระวัง	4.257	0.903	ดีมาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	4.102	0.656	ดี	

จากตารางที่ 4.4 พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมของทุกข้อมีค่าเท่ากับ 4.102 และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.656 เมื่อพิจารณาการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินในแต่ละข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 ต้องรีบแจ้งต่อผู้รับผิดชอบทันทีเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นในบริเวณที่ท่านทำงานอยู่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.446 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.838

ลำดับที่ 2 เครื่องหมายความปลอดภัยควรติดอยู่ในที่เห็นได้ชัดในระดับสายตา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.416 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.772

ลำดับที่ 3 ไม่ควรมีสิ่งของตลอดเส้นทางหนีไฟ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.365 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้

ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.914

ลำดับที่ 4 คำขวัญที่ว่า “ปลอดภัยไว้ก่อน” เตือนให้ท่านทำงานด้วยความระมัดระวัง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.257 และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.903

ลำดับที่ 5 การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพก่อให้เกิดเพลิงไหม้ได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.250 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.997

ลำดับที่ 6 การสูบบุหรี่ในที่ทำงานเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.243 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.972

ลำดับที่ 7 บริเวณรอบๆเครื่องดับเพลิงไม่ควรมีสิ่งของเกะกะ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.236 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.024

ลำดับที่ 8 เมื่อมีเสียงหรือกลิ่นผิดปกติอาจหมายถึงสัญญาณเตือนอันตรายที่จะเกิดขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.199 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.858

ลำดับที่ 9 หน่วยพยาบาลเป็นสิ่งไม่จำเป็นเพราะไม่ค่อยได้ใช้บริการ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.284 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับปานกลางและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.480

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย

ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. พนักงานทุกคนต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในบริเวณที่กำหนด	4.476	0.698	ดีมาก	1
2. การคำนึงถึงความปลอดภัยมากเกินไปทำให้ทำงานไม่สะดวก	2.885	1.358	ปานกลาง	8
3. การถอดเครื่องกำบังเครื่องจักรออกโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นความผิด	4.179	0.984	ดี	6
4. ความปลอดภัยในงานเป็นหน้าที่ของฝ่ายผู้บริหารเท่านั้นที่ต้องรับผิดชอบต่อพนักงานทุกคน	2.743	1.378	ปานกลาง	9
5. พนักงานทุกคนต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเอง เพื่อร่วมงานตลอดจนทรัพย์สินของบริษัทในขณะที่ทำงาน	4.375	0.838	ดีมาก	2
6. การอบรมด้านความปลอดภัยเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้พนักงานเกิดจิตสำนึกด้านความปลอดภัย	4.236	0.893	ดีมาก	4
7. การพูดคุยหยอกล้อกันขณะทำงานถือเป็นการผ่อนคลายความเครียด	4.270	0.925	ดีมาก	3
8. เมื่อเกิดอุบัติเหตุในที่ทำงานต้องแจ้งหัวหน้างานทราบทันที	4.233	1.040	ดีมาก	5
9. การปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ ไม่จำเป็น	3.429	1.396	ดี	7
ค่าเฉลี่ยรวม	3.870	0.631	ดี	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย อยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมของทุกข้อมีค่าเท่ากับ 3.870 และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.631 เมื่อพิจารณาการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย ในแต่ละข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 พนักงานทุกคนต้องสวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในบริเวณที่กำหนด

โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.476 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.698

ลำดับที่ 2 พนักงานทุกคนต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเอง เพื่อนร่วมงานตลอดจนทรัพย์สินของบริษัทในขณะทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.375 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.838

ลำดับที่ 3 การพูดคุยหยอกล้อกันขณะทำงานถือเป็นการผ่อนคลายความเครียด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.270 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.925

ลำดับที่ 4 การอบรมด้านความปลอดภัยเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้พนักงานเกิดจิตสำนึกด้านความปลอดภัย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.236 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.893

ลำดับที่ 5 เมื่อเกิดอุบัติเหตุในที่ทำงานต้องแจ้งหัวหน้างานทราบทันที โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.233 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมาก และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.040

ลำดับที่ 6 การถอดเครื่องกำบังเครื่องจักรออกโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นความผิด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.179 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.984

ลำดับที่ 7 การปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยเป็นสิ่งที่น่าเบื่อไม่จำเป็น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.429 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.396

ลำดับที่ 8 ความปลอดภัยในงานเป็นหน้าที่ของฝ่ายผู้บริหารเท่านั้นที่ต้องรับผิดชอบต่อพนักงานทุกคน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.743 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับปานกลาง และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.378

ตารางที่ 4.6 สรุปผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน

ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. แสงสว่างในที่ทำงานน้อยเกินไปทำให้เกิดอันตราย	4.223	0.870	ดีมาก	4
2. สถานที่ทำงานมีการระบายอากาศดีช่วยให้ทำงานได้ดีขึ้น	4.307	0.809	ดีมาก	2
3. เสียงเครื่องจักรที่ดังมากทำให้หูหนวกได้	4.368	0.849	ดีมาก	1
4. การไม่มีเสียงรบกวนทำให้ทำงานได้ดีขึ้น	4.152	1.022	ดี	6
5. การปลูกต้นไม้รอบๆบริเวณโรงงาน ช่วยบังความร้อนจากแสงอาทิตย์	4.264	0.822	ดีมาก	3
6. การยกและเคลื่อนย้ายของด้วยท่าทางที่ปลอดภัยมีส่วนช่วยลดอุบัติเหตุได้	4.189	0.923	ดี	5
7. ความร้อนในที่ทำงานทำให้เกิดอันตรายได้	3.882	1.130	ดี	7
ค่าเฉลี่ยรวม	4.198	0.633	ดี	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมของทุกข้อมีค่าเท่ากับ 4.198 และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.633 เมื่อพิจารณาการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานในแต่ละข้อเรียงตามลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 เสียงเครื่องจักรที่ดังมากทำให้หูหนวกได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.368 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.849

ลำดับที่ 2 สถานที่ทำงานมีการระบายอากาศดีช่วยให้ทำงานได้ดีขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.307 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.809

ลำดับที่ 3 การปลูกต้นไม้รอบๆบริเวณโรงงาน ช่วยบังความร้อนจากแสงอาทิตย์ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.264 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและ

พนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.822

ลำดับที่ 4 แสงสว่างในที่ทำงานน้อยเกินไปทำให้เกิดอันตราย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.223 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.870

ลำดับที่ 5 การยกและเคลื่อนย้ายของด้วยท่าทางที่ปลอดภัยมีส่วนช่วยลดอุบัติเหตุได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.189 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.923

ลำดับที่ 6 การไม่มีเสียงรบกวนทำให้ทำงานได้ดีขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.152 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.022

ลำดับที่ 7 ความร้อนในที่ทำงานทำให้เกิดอันตรายได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.882 มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับการรับรู้แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.130

ตารางที่ 4.7 สรุปผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยโดยรวม

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	N = 296		ระดับการรับรู้	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	4.035	0.530	ดี	4
2. ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	4.259	0.574	ดีมาก	1
3. ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	4.102	0.656	ดี	3
4. ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.870	0.631	ดี	5
5. ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	4.198	0.633	ดี	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.093	0.525	ดี	

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งจะเห็นได้จากค่าเฉลี่ยรวมของทุกองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน เท่ากับ 4.093 มีระดับการรับรู้แตกต่างกัน

ไม่มากนัก โดยพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมมีค่าเท่ากับ 0.525 และเมื่อพิจารณาการรับรู้เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในแต่ด้านเรียงลำดับได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.259

ลำดับที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.198

ลำดับที่ 3 ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.102

ลำดับที่ 4 ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.035

ลำดับที่ 5 ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.870

4.2.2 พฤติกรรมความปลอดภัย

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะดังตาราง ที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การแปลความหมายและการจัดลำดับของพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

พฤติกรรมความปลอดภัย	N = 296		ระดับพฤติกรรม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ท่านหยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานขณะทำงาน	3.240	1.170	ปานกลาง	19
2. ท่านสอบถามหัวหน้างานเมื่อมีข้อสงสัยด้านความปลอดภัย	3.598	1.027	ดี	15
3. ท่านรีบทำความสะอาดเมื่อพบสารเคมีหกเลอะเทอะ	3.818	1.108	ดี	12
4. ท่านทำงานทั้งที่ไม่แน่ใจวิธีการทำงาน	3.649	1.272	ดี	14
5. ท่านรายงานให้หัวหน้าทราบเมื่อท่านได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน	3.804	1.090	ดี	13
6. ท่านสวมอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยทุกครั้งทำงาน	4.226	0.909	ดีมาก	3
7. ท่านรักษาสภาพบริเวณที่ทำงานให้สะอาดอยู่เสมอ	4.328	0.801	ดีมาก	1
8. ท่านแต่งกายรัดกุมเหมาะสมตลอดเวลาที่ทำงาน	4.206	0.943	ดีมาก	6
9. ท่านแจ้งต่อหัวหน้างานเมื่อพบสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย	3.986	1.028	ดี	8

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

พฤติกรรมความปลอดภัย	N = 296		ระดับพฤติกรรม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
10. ท่านฝันทำงานต่อทั้งที่รู้สึกไม่สบาย	3.155	1.231	ปานกลาง	20
11. ท่านเก็บสิ่งของที่รกเกะกะกีดขวางทางเดิน	3.858	0.985	ดี	11
12. ท่านเก็บอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆเข้าที่เมื่อใช้เสร็จ	4.213	0.867	ดีมาก	4
13. ท่านตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องมือเครื่องใช้ก่อนทำงานทุกครั้ง	4.209	0.869	ดีมาก	5
14. ท่านตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องมือเครื่องใช้หลังทำงานเสร็จทุกครั้ง	3.341	1.356	ปานกลาง	17
15. ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆเกี่ยวกับความปลอดภัย	3.861	0.945	ดี	10
16. ท่านรีบเร่งทำงานจนลืมปฏิบัติตามขั้นตอน	3.334	1.251	ปานกลาง	18
17. ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด	3.959	0.970	ดี	9
18. ท่านทำงานด้วยความระมัดระวังเสมอ	4.233	0.865	ดีมาก	2
19. ท่านเดินในช่องทางเดินเสมอ	4.179	0.905	ดี	7
20. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยของบริษัททุกครั้ง	3.490	1.173	ดี	16
ค่าเฉลี่ยรวม	3.864	1.110	ดี	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรวมของทุกข้อมีค่าเท่ากับ 3.864 พนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 1.110 โดยมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านรักษาสภาพบริเวณที่ทำงานให้สะอาดอยู่เสมอ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.328 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.801

ลำดับที่ 2 ท่านทำงานด้วยความระมัดระวังเสมอ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.233 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.865

ลำดับที่ 3 ท่านสวมอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยทุกครั้งทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.226 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.909

ลำดับที่ 4 ท่านเก็บอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆเข้าที่เมื่อใช้เสร็จ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.213 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.867

ลำดับที่ 5 ท่านตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องมือเครื่องใช้ก่อนทำงานทุกครั้ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.209 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.869

ลำดับที่ 6 ท่านแต่งกายรัดกุมเหมาะสมตลอดเวลาทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.206 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดีมากและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.943

ลำดับที่ 7 ท่านเดินในช่องทางเดินเสมอ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.179 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.905

ลำดับที่ 8 ท่านแจ้งต่อหัวหน้างานเมื่อพบสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.986 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.028

ลำดับที่ 9 ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.959 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.970

ลำดับที่ 10 ท่านอ่านประกาศเตือนต่างๆเกี่ยวกับความปลอดภัย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.861 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.945

ลำดับที่ 11 ท่านเก็บสิ่งของที่รกเกะกะกีดขวางทางเดิน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.858 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันไม่มาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.985

ลำดับที่ 12 ท่านรีบทำความสะอาดเมื่อพบสารเคมีหกและเทอะ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.818 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.108

ลำดับที่ 13 ท่านรายงานให้หัวหน้าทราบเมื่อท่านได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.804 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.090

ลำดับที่ 14 ท่านทำงานทั้งที่ไม่แน่ใจวิธีการทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.649 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.272

ลำดับที่ 15 ท่านสอบถามหัวหน้างานเมื่อมีข้อสงสัยด้านความปลอดภัย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.598 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.027

ลำดับที่ 16 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยของบริษัททุกครั้ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.490 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับดี และพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.173

ลำดับที่ 17 ท่านตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องมือเครื่องใช้หลังทำงานเสร็จทุกครั้ง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.341 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับปานกลางและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.356

ลำดับที่ 18 ท่านรีบเร่งทำงานจนลืมปฏิบัติตามขั้นตอน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.334 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับปานกลางและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.251

ลำดับที่ 19 ท่านหยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานขณะทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.240 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับปานกลางและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.170

ลำดับที่ 20 ท่านฝันทำงานต่อทั้งที่รู้สึกไม่สบาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.155 มีพฤติกรรมความปลอดภัยในระดับปานกลางและพนักงานแต่ละคนมีระดับพฤติกรรม

ความปลอดภัยแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.231

4.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงาน ระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน

โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีเพศต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะเพศชายและเพศหญิง โดยวิธี t-test

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	$\bar{X}$		p-value
	เพศชาย	เพศหญิง	
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	4.04	4.04	0.967
ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	4.26	4.26	0.983
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	4.08	4.11	0.625
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.86	3.88	0.733
ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	4.19	4.21	0.797
เฉลี่ยรวม	4.08	4.10	0.791

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบโดยการใช้ t-test พบว่าค่า p-value ในภาพรวมเท่ากับ 0.791 แสดงว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านระบบความปลอดภัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน พบว่าไม่แตกต่างเช่นกัน

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีอายุต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน โดยวิธี

One-Way ANOVA

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	$\bar{X}$			p-value
	น้อยกว่า 20 ปี	20 – 30 ปี	มากกว่า 30 ปี	
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	3.77	4.06	4.13	0.014*
ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	4.04	4.27	4.38	0.062
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	3.79	4.13	4.14	0.027*
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.61	3.89	3.95	0.066
ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	3.99	4.20	4.43	0.045*
เฉลี่ยรวม	3.84	4.11	4.20	0.017*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่าค่า p-value ในภาพรวมเท่ากับ 0.017 แสดงว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานที่มีช่วงน้อยกว่า 20 ปี ช่วง 20 – 30 ปี และมากกว่า 30 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย และด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน และด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.014 0.027 และ 0.045 ตามลำดับ

และเมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกันโดยวิธี LSD

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
น้อยกว่า 20 ปี	3.84	1	-	0.008**	0.011*
20 – 30 ปี	4.11	2	-	-	0.410
มากกว่า 30 ปี	4.20	3	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุ 20 – 30 ปี และช่วงอายุมากกว่า 30 ปี ส่วนพนักงานที่มีช่วงอายุ 20 – 30 ปี มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุมากกว่า 30 ปี

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกันโดยวิธี LSD

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
น้อยกว่า 20 ปี	3.77	1	-	0.005**	0.012*
20 – 30 ปี	4.06	2	-	-	0.506
มากกว่า 30 ปี	4.13	3	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุ 20 – 30 ปี และช่วงอายุมากกว่า 30 ปี ส่วนพนักงานที่มีช่วงอายุ 20 – 30 ปี มีระดับการรับรู้

ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไม่แตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุมากกว่า 30 ปี

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน โดยวิธี LSD

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
น้อยกว่า 20 ปี	3.79	1	-	0.008**	0.049*
20 – 30 ปี	4.13	2	-	-	0.966
มากกว่า 30 ปี	4.14	3	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินแตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุ 20 – 30 ปี และช่วงอายุมากกว่า 30 ปี ส่วนพนักงานที่มีช่วงอายุ 20 – 30 ปี มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินไม่แตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุมากกว่า 30 ปี

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน โดยวิธี LSD

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
น้อยกว่า 20 ปี	3.99	1	-	0.107	0.013*
20 – 30 ปี	4.20	2	-	-	0.082
มากกว่า 30 ปี	4.43	3	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานแตกต่างจากพนักงานที่มีช่วงอายุมากกว่า 30 ปี ส่วนพนักงานที่มีช่วงอายุอื่นๆมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยวิธี One-Way ANOVA

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	$\bar{X}$				p-value
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	3.78	4.02	4.16	4.19	0.001**
ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	3.94	4.25	4.41	4.41	0.000**
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	3.73	4.11	4.24	4.33	0.000**
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.64	3.84	3.98	4.16	0.003**
ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	3.74	4.21	4.37	4.43	0.000**
เฉลี่ยรวม	3.77	4.08	4.23	4.30	0.000**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0 แสดงว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. อนุปริญญา / ปวส. และระดับปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.77	1	-	0.000**	0.000**	0.000**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	4.08	2	-	-	0.027*	0.050*
อนุปริญญา / ปวส.	4.23	3	-	-	-	0.539
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	4.30	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานทุกระดับการศึกษามีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมแตกต่างกัน ยกเว้นพนักงานที่มีระดับการศึกษานุปริญญา/ ปวส. มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกับพนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการ
โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษา
ต่างกัน โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.78	1	-	0.008**	0.000**	0.002**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	4.02	2	-	-	0.041*	0.142
อนุปริญญา / ปวส.	4.16	3	-	-	-	0.816
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	4.19	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแตกต่างกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับอนุปริญญา / ปวส. และระดับปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี และพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลแตกต่างกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา /ปวส. ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันคนอื่นๆมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย
 ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ
 โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษา
 ต่างกัน โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.94	1	-	0.002**	0.000**	0.001**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	4.25	2	-	-	0.032*	0.142
อนุปริญญา / ปวส.	4.41	3	-	-	-	0.816
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	4.41	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยแตกต่างกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรี/ สูงกว่าปริญญาตรี และพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยแตกต่างกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันคู่อื่นๆมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินของพนักงานระดับ
ปฏิบัติการโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มี
ระดับการศึกษาต่างกัน โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.73	1	-	0.001**	0.000**	0.000**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	4.11	2	-	-	0.117	0.113
อนุปริญญา / ปวส.	4.24	3	-	-	-	0.534
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	4.33	4	-	-	-	-

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินแตกต่างจากพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับอนุปริญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันคู่อื่นๆมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการโรงงาน
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาต่างกัน
โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.64	1	-	0.078	0.004**	0.001**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	3.84	2	-	-	0.074	0.019*
อนุปริญญา / ปวส.	3.98	3	-	-	-	0.219
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	4.16	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยแตกต่างจากพนักงานที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา / ปวส. และพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยแตกต่างจากพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี และพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันคู่อื่นๆมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาต่างกันโดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.74	1	-	0.000**	0.000**	0.000**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	4.21	2	-	-	0.045*	0.096
อนุปริญญา / ปวส.	4.37	3	-	-	-	0.655
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	4.43	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานแตกต่างกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับอนุปริญญา / ปวส. และระดับปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี และพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานแตกต่างกับพนักงานที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันคู่อื่นๆมีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีอายุงานต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีอายุงานแตกต่างกัน โดยวิธี One-Way ANOVA

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	$\bar{X}$			p-value
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	4.13	4.02	4.01	0.358
ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	4.34	4.24	4.24	0.445
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	4.16	4.07	4.10	0.746
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.97	3.84	3.85	0.408
ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	4.23	4.16	4.23	0.618
เฉลี่ยรวม	4.17	4.07	4.08	0.478

จากตารางที่ 4.22 ผลการทดสอบโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.478 แสดงว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะไม่มีความแตกต่างกันเมื่ออายุงานแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาการรับรู้ระบบความปลอดภัยเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย และด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน พบว่าไม่แตกต่างเช่นกัน

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องความปลอดภัยต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่ได้เคยรับการอบรมเรื่องความปลอดภัยแตกต่างโดยวิธี t-test

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	$\bar{X}$		p-value
	เคยรับ การฝึกอบรม	ไม่เคยรับ การฝึกอบรม	
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	4.05	3.96	0.336
ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	4.30	4.01	0.017*
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	4.14	3.88	0.019*
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.90	3.67	0.034*
ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	4.22	4.04	0.088
เฉลี่ยรวม	4.12	3.90	0.015*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่าค่า p-value โดยรวมเท่ากับ 0.015 แสดงว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะแตกต่างกันระหว่างพนักงานที่ได้เคยรับการอบรมและไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเรื่องความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยมีความแตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.017 0.019 และ 0.034 ตามลำดับ ส่วนด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงาน ต่างกัน มีระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงานต่างกัน โดยวิธี t-test

การรับรู้ระบบความปลอดภัย	$\bar{X}$		p-value
	เคยประสบอุบัติเหตุระหว่างทำงาน	ไม่เคยประสบอุบัติเหตุระหว่างทำงาน	
ด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล	3.92	4.07	0.047*
ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย	4.13	4.29	0.022*
ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน	3.96	4.14	0.047*
ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัย	3.67	3.92	0.001**
ด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงาน	4.13	4.22	0.260
เฉลี่ยรวม	3.96	4.13	0.009**

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบโดยการใช้ t-test พบว่าค่า p-value โดยรวมเท่ากับ 0.009 แสดงว่าระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะแตกต่างกันระหว่างพนักงานที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุระหว่างทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยด้านการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ด้านการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรอย่างปลอดภัย ด้านสัญญาณเตือนและการจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน ด้านกฎและนโยบายความปลอดภัยมีความแตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.047 0.022 0.047 และ 0.001 ตามลำดับ ส่วนด้านสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานไม่มีความแตกต่างกัน

4.3.2 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีเพศต่างกันมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะเพศชายและเพศหญิง โดยวิธี t-test

พฤติกรรมความปลอดภัย	$\bar{X}$		p-value
	เพศชาย	เพศหญิง	
ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย	3.81	3.86	0.439

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.439 แสดงว่าระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.2 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุต่างกันมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน โดยวิธี

One-Way ANOVA

พฤติกรรมความปลอดภัย	$\bar{X}$			p-value
	น้อยกว่า 20 ปี	20 – 30 ปี	มากกว่า 30 ปี	
ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย	3.50	3.85	4.11	0.000**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่า p-value เท่ากับ 0 แสดงว่าระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงน้อยกว่า 20 ปี 20 – 30 ปี และมากกว่า 30 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.27 ดังนี้

ตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีช่วงอายุแตกต่างกันโดยวิธี LSD

ช่วงอายุ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
น้อยกว่า 20 ปี	3.50	1	-	0.000**	0.000**
20 – 30 ปี	3.85	2	-	-	0.009**
มากกว่า 30 ปี	4.11	3	-	-	-

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.27 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี พนักงานที่ช่วงอายุ 20 -30 ปี และพนักงานช่วงอายุมากกว่า 30 ปี มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยที่แตกต่างกัน
ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยวิธี One-Way ANOVA

พฤติกรรมปลอดภัย	$\bar{X}$				p-value
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	อนุสัญญา/ปวส.	ปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรี	
ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย	3.63	3.81	3.94	3.96	0.005**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.005 แสดงว่าระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุสัญญา/ปวส. และระดับปริญญาตรี/สูงกว่าปริญญาตรีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการเปรียบเทียบแสดงในตารางที่ 4.29 ดังนี้

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันโดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.63	1	-	0.043*	0.001**	0.008**
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช.	3.81	2	-	-	0.052	0.144
อนุสัญญา / ปวส.	3.94	3	-	-	-	0.822
ปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี	3.96	4	-	-	-	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยแตกต่างจากพนักงานที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. ระดับอนุปริญญา/ ปวส. และระดับปริญญาตรี / สูงกว่าปริญญาตรี ส่วนพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันคู่อื่นๆ มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยไม่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีอายุงานต่างกัน มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับ

พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรม
อิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีอายุงานแตกต่างกัน โดยวิธี

One-Way ANOVA

พฤติกรรม ความปลอดภัย	อายุงาน ($\bar{X}$)			p-value
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	มากกว่า 3 ปี	
ระดับพฤติกรรม ความปลอดภัย	3.84	3.84	3.84	0.997

จากตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบโดยใช้ One-Way ANOVA พบว่ามีค่า p-value เท่ากับ 0.997 แสดงว่าระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะไม่มีความแตกต่างกันเมื่ออายุงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องความปลอดภัยต่างกัน มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับ

พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรม

อิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีการฝึกอบรมเรื่องความปลอดภัย โดย

วิธี t-test

พฤติกรรมความปลอดภัย	$\bar{X}$		p-value
	เคยรับ การฝึกอบรม	ไม่เคยรับ การฝึกอบรม	
ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย	3.86	3.67	0.024*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.024 แสดงว่าระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะมีความแตกต่างกันระหว่างพนักงานที่ได้เคยรับการอบรมและไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเรื่องความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุระหว่างปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับ

พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรม

อิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุระหว่าง

ปฏิบัติงาน โดยวิธี t-test

พฤติกรรมความปลอดภัย	$\bar{X}$		p-value
	เคยประสบ อุบัติเหตุระหว่าง ทำงาน	ไม่เคยประสบ อุบัติเหตุระหว่าง ทำงาน	
ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย	3.61	3.90	0.000**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบโดยใช้ t-test พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0 แสดงว่าระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะแตกต่างกันระหว่างพนักงานที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุระหว่างทำงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3.3 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับพฤติกรรมความปลอดภัย

โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับพฤติกรรมความปลอดภัย

ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับ

พฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานอุตสาหกรรม

อิเล็กทรอนิกส์ในสวนอุตสาหกรรมโรจนะ

ตัวแปร	ระดับพฤติกรรมความปลอดภัย	
	r	p
ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัย	0.718	0.00**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยและระดับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานพบว่า ระดับการรับรู้ระบบความปลอดภัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.718 ซึ่งมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง